8 bl.: 1 Fr.

weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. - Nr. 11. - Afl. 216.
18 MAART 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement: per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59.

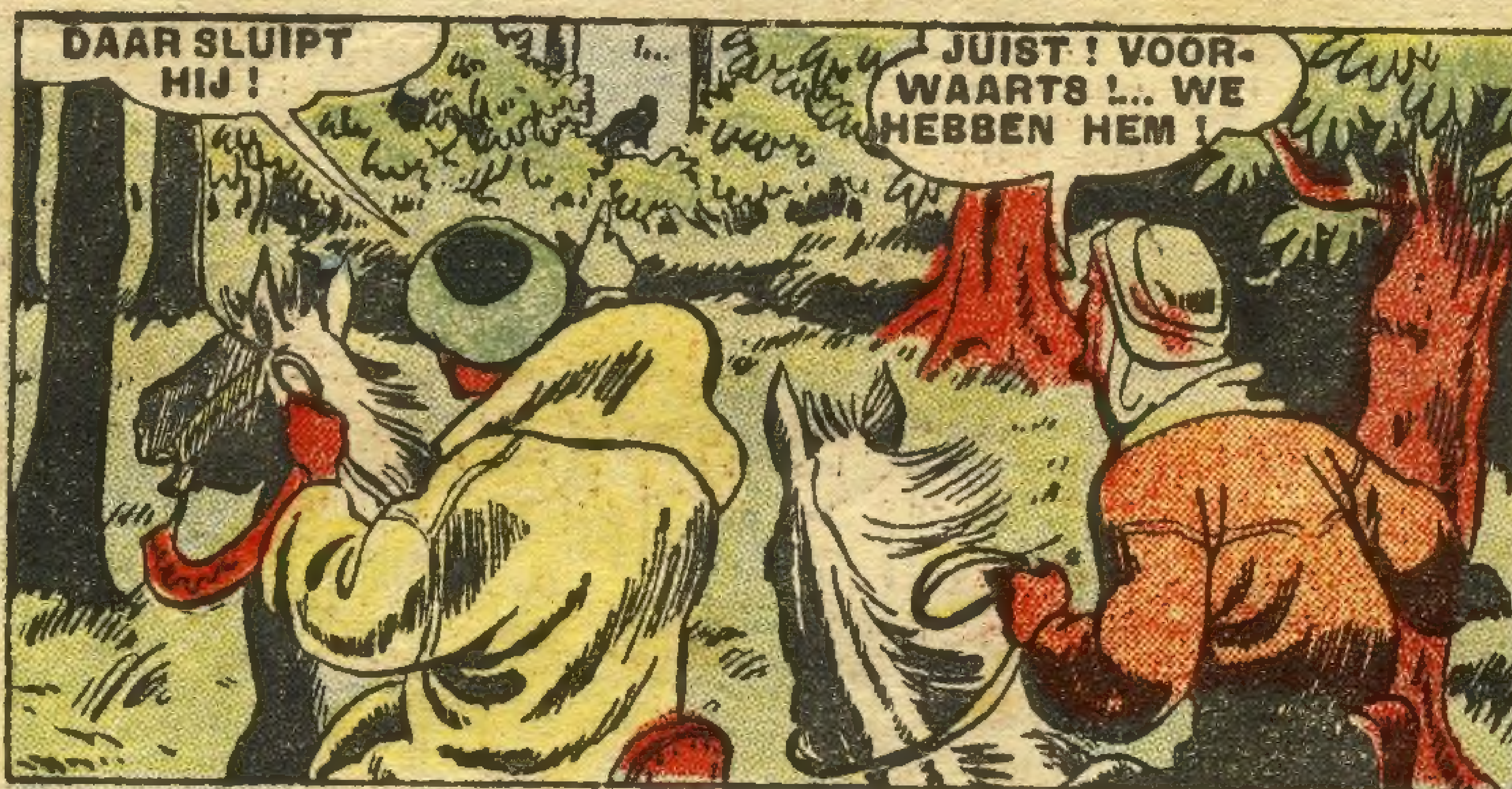


















(Vervolgt.)

Robbedoes VLIEGER

WIJ LEEREN VLIEGEN...

VRAGENBUS

HA. 139 V 1766. — Eerste vliegers worden door den Eskaderleider zelf aangesteld. Uw initiatief om in uw Eskader het gebruik van de beschaafde omgangstaal te gebruiken, keur ik natuurlijk goed en hoop, dat dit door de andere Eskaders zal nagevolgd worden. — Dat huilen komt voort van het groote toerental van de schroef. MG-schutters moeten natuurlijk vooraf volledig getraind worden. Speciale studies zijn hier echter niet voor noodig. De opleiding tot jachtvlieger en tot bestuurder van een bomvliegtuig is nagenoeg even zwaar.

LUCHTPIRAAT V 3593. — Het zwaartepunt van een vliegtuig is het punt, waar de verschillende zwaartekrachten verondersteld worden, hun aangrijpingspunt te hebben. Boeing 314 « Yankee Clipper » is een Amerikaansch verkeersvliegtuig, uitgerust met vier Wright Cyclone motoren van 1500 pk. elk. VB 46,33 - H 8,53 - L 33,22 - LG 33.000 - TG 37.200 - VLB 8000 - MS 320 - KS 256 - 40 passagiers. De Hawker Hurricane heeft een kruissnelheid van 483 Km./u. De banden van de wielen van een vliegtuig zijn meestal met lucht gevuld. De luchtdoelartillerie, alsook de MG-schutters tegen vliegtuigen mikken steeds voor het vliegtuig, omdat het vliegtuig een zekeren afstand heeft afgelegd, voordat de kogel op de hoogte van het vliegtuig gekomen is. Ook een jager schiet steeds voor het konijn, dat hij wil treffen.

J. WEYNER, Oostende. — Robbedoes verkoopt geen modelvliegtuigmateriaal. Wanneer krijgen we ook uw inschrijving in de Robbedoes Vliegclub ?

ARENDSKLAUW V 2360. — De eerste vliegers waren Otto Lilienthal, Clement Ader en de gebroeders Wright.

PILOOT S. 47 V 2442. — We danken u voor de ons verstrekte inlichtingen. De antwoorden op uw vraagjes zullen we eens opzoeken.

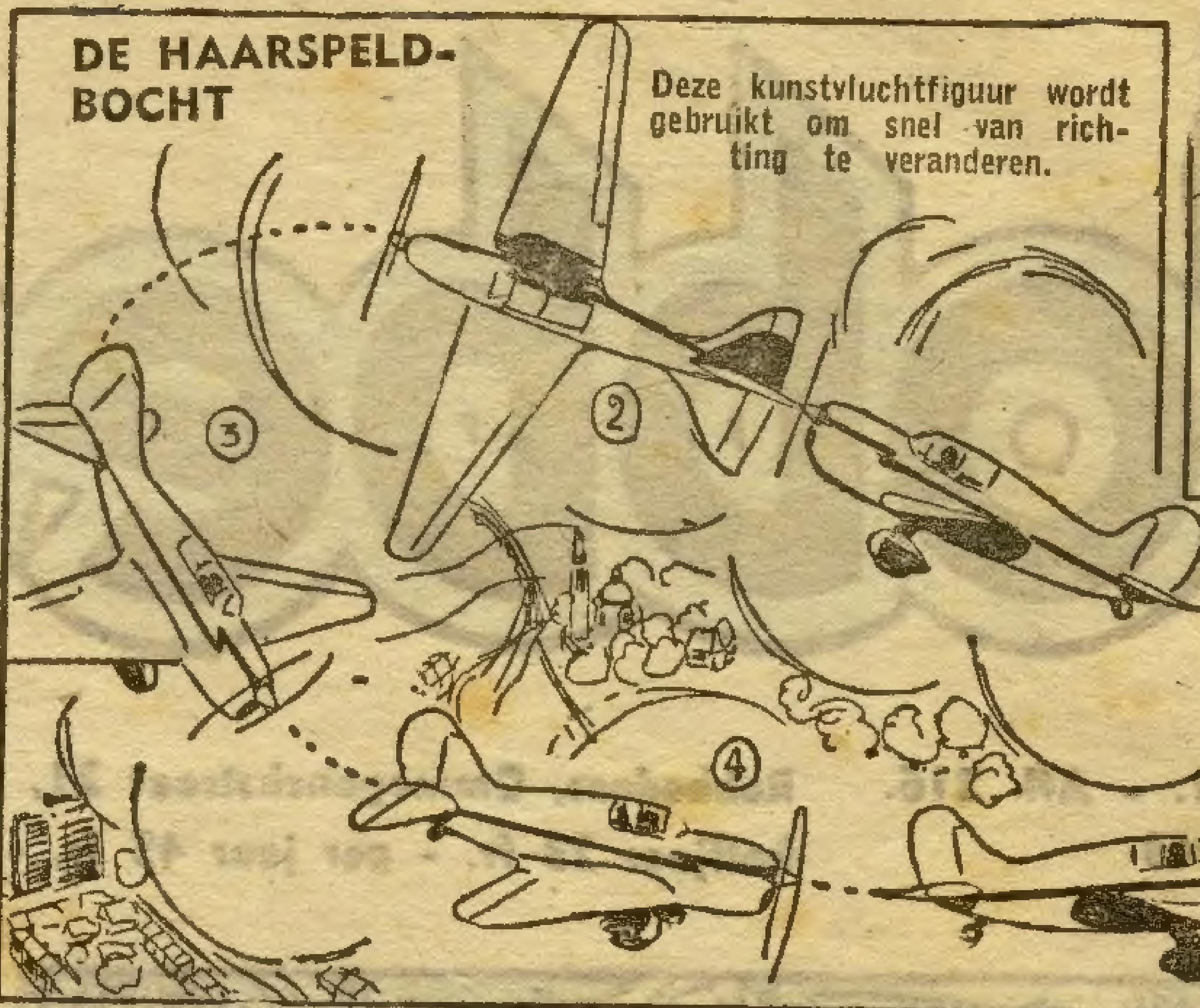
BLAUWE SPERWER V 3674. — De gevraagde adressen zijn : Guy Staar, Parkstraat 18 (5e Esk.), Raë Jan, Mechelschestr. 69 (27e Esk.), Beulens Denis, Tervuersche Vest 8 (91e Esk.), Stevens Josef, Diestsche Vest 30 (141e Eskader).

LOCK. V 1361. — Modelbenzinemotor zijn thans zeer moeilijk te vinden. Een goed toestel, dat met een dergelijken motor kan worden uitgerust, is de « Hummel ».

PELIKAANTJE V 1820. — Als uw Eskader niet meer werkt, beteekent dit niet, dat gij geen lid meer zijt van de Robbedoes Vliegclub. Waarom zoudt « gij » geen nieuw Eskader oprichten ? Robbedoes verkoopt geen luchtvaartboeken. Om te weten, of bedoelde boeken nog verkrijgbaar zijn, en welke de prijs ervan is, raden we u aan, te schrijven naar den Luchtvaartboekhandel, Dumortierlaan 14 Knokke. Ziehier de beschrijvingen : Junkers 90 : Zie Afl. 186. — Junkers 86 : Duitsch snelverkeersvliegtuig, uitgerust met twee Jumo 205 motoren van 760 pk. VB 22,50 - VO 82 - H 4,80 - L 17,50 - LG 5900 - TG 8200 - VLB 1096 - HG 7472 - MS 409 - KS 358,4 - LS 110. — Dornier Do. 19 : Zie Robbedoes Afl. 195. — Messerschmitt Me. 108 « Taifun » : Zie Afl. 197. — Blohm und Voss Ha. 139 : Zie Afl. 197. — Bucker Bu. 133 « Jungmeister » : Zie Afl. 200. — Henschel 123 : Duitsch vliegtuig, uitgerust met één BMW 132DC motor van 880 pk. VB 10,60 - VO 24,85 - H 3,40 - L 8,60 - LG 1460 - TG 2220 - VLB 1050 - HG 9000 - MS 400 - KS 360 - LS 100. — Fokker G. 1 : Zie Afl. 184 of 196. — Arado 96B : Zie Afl. 194. Henschel HS. 126 : Duitsch vliegtuig, uitgerust met één BMW 132 DC motor van 880 pk. VB 14,50 - VO 31,60 - H 3.75 - L 10,85 - LG 2030 - TG 3090 - VLB 1100 - HG 8500 - MS 355 - KS 300 - LS 95. Lockheed XP. 38 : Zie Afl. 184, 186 of 195. — Glenn Martin 166 : Amerikaansch tweemotorig vliegtuig. VB 21,60 - H 3,50 - L 13,50. Onderstel in motorgondels intrekbaar. Middendekker. Enkel kiel- en stabilisatievlak. Driebladige schroef. Stervormige motoren. Curtiss P. 36 : Zie Robbedoes Afl. 186 of 190. — Curtiss P. 40 : Amerikaansch jachtvliegtuig, uitgerust met één Allison GV 1760 D. 1 motor van 1620 pk. VB 9,10 - H 3,45 - L 7,60 - LG 1800 - TG 2355 - VLB 1100. - HG 10.600 - MS 644 - KS 587.

V. C. te Mere. — Om lid te worden van de RVC volstaat het, 0,50 fr te betalen en uw naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum en deknaam op te geven. Daarbij kost het kenteeken 3,50 fr. De vragenbus is volledig gratis. Vliegmodellenmateriaal kan besteld worden bij de Modelvliegtuig Centrale, Dumortierlaan 14, Knokke (catalogus 2 fr.). Robbedoes verkoopt geen bouwmateriaal.

PELIKAANTJE V 1821. — Gelieve eerst en vooral eens te noteeren, dat uw stamnummer 1821 is. Vragen betreffende de electriciteit en radio worden niet door Bob beantwoord. Ziehier de gevraagde beschrijvingen : Potez 63 : Zie Afl. 201. Lockheed Hudson : Amerikaansch oorlogsvliegtuig. uitgerust met twee Wright Cyclone GR 1820 G3 motoren van 850 pk. VB 18,60 - VO 45,60 - H 3,50 - L 13 - LG 4500 - TG 7725 - VLB 3200 - HG 7000 - MS 425 - KS 334 - LS 110. Vickers Vincent : Engelsch oorlogsvliegtuig : VLB 1000 - HG 5795 - MS 227 - KS 193,6 - LS 90,4. — Saro Lerwich : Engelsch oorlogsvliegtuig, uitgerust met twee Bristol Hercules motoren van 1375 pk. VB 24,40 - H 6,10 - L 19,21 - MS 350. Vickers Supermarine Walrus : Engelsch vliegtuig, uitgerust met een Bristol Pegasus VI motor van 920 pk. VB 13,97 - VO 56,67 - H 4,65 - L 11,45 - LG 2223 - TG 3266 - VLB 966 - HG 5640 - MS 217 - KS 153 - LS 92. De bewapening bestaat uit één vaste MG in den rompneus, plus een beweegbare MG aan onder- en bovenkant van den romp. — Westland Lysander : Zie Alf. 197. — Arado L96 : Duitsche zeeverkenner en katapultvliegtuig, uitgerust met één 900 pk. luchtgekoelden BMW-132K motor. VB 12,50 - VO 28,50 - H 4,45 - L 11 - LG 2066. De bewapening bestaat uit mitrailleurs en kanonnen. Bommenrekken zijn onder de vleugels aangebracht.











ONZE VLIEGTUIGBESCHRIJVINGEN

AVRO ANSON

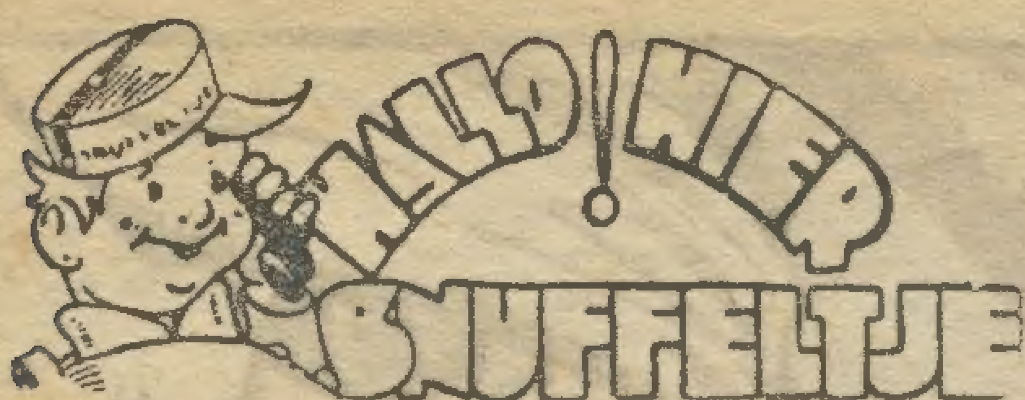
Vleugelbreedte 17,22 m. Lengte 12,90. Hoogte 4 m. Engelsch vliegtuig. Vrijdragende laagdekker (afgeronde rechthoeksvleugel). Rolroeren op drie plaatsen met vleugel verbonden. Enkel stabilo (laag en ver achterwaarts geplaatst) en één kielvlak. Stabilo en kielvlak zijn vrijdragend. Twee stermotoren in de vleugels. Naar voor in de motorgondels intrekbaar onderstel. Vast onoverkapt staartwiel. Afgeronde rechthoeksromp met tamelijk hooge stuurhut, bestaande uit tweemaal 15 ruiten, waarvan tweemaal 9 ruiten als overdekking. De zijruiten van de stuurhut sluiten onmiddellijk aan met een reeks kabineruiten, waarvan de laatste (tevens deur) lager staat dan de overige. MG-koepel op den romp, even achter dit laatste venster. Twee vensters in het dak der kabine. Antennemast op de stuurhut. De antenne is verder aan het kielvlak verbonden. Zitplaats piloot (enkele besturing) in stuurhut links, achter het instrumentenbord. Zitplaats marconist links in de kabine, recht over de deur. Kaartentafel onmiddellijk achter den piloot.

BOB.

ONZE DRIEDUBBELE PRIJSKAMP IS IN VOLLE ACTIE !!! — DOE JE OOK MEE ???



(Vervolgt.)



We leven midden in den oorlog en de gedachte aan dien oorlog laat ons niet los. Iedereen spreekt mee over offensieven en afweergevechten en waarschijnlijk komt het daardaar, dat **JENISHER** uit Antwerpen wat meer wil weten over **Stalingrad.** Wat zou deze stad vroeger wel geweest zijn ? vraagt hij. Toen de Tsaren nog in Rusland regeerden, heette deze stad « Tsaritsyn ». Het was een stad met levendigen handel, bloeiende metaalnijverheid en machinefabrieken, en tamelijk oud van datum. Meermalen werd ze door Tartaren en Kozakken verwoest. Kom, laten wij vlug een plezieriger onderwerp aansnijden. Het zou een te wreede film zijn, de geschiedenis dezer stad van haar begin tot op den huidigen dag. Maar **de schoonste film,** rakker ? Piet Kwabbernoot was vroeger... verliefd op Stan Laurel en Oliver Hardy. En Snuffeltje ? Neen, maar dat vertel ik jullie niet... ik denk, dat de mooiste film een « kwestie van goesting » is, zoodals men in Antwerpen zegt ! En over goestingen en kleuren redetwist men niet, beweerde er een heel geleerde bol... Maar wat in elk geval een prettig tafereel moet zijn, dat is **een bijeenkomst van al de plaatselijke aanvoerders der Robbedoesclub !** Zie je Snuffeltje daar al, als voorzitter, den hamer zwaaien ? ! Neen, rakkers, voor 't oogenblik valt daar niet aan te denken Hoe zouden wij allemaal éénzelfden dag kunnen vrijmaken en waar moeten wij bijeenkomen ? Want er bestaan meer dan honderd plaatselijke afdeelingen. Dit is veel, hé, **BOBBY** uit Ledeberg ? En dan zijn er nog in tal van plaatsen een menigte rakkers, die in geen club vereenigd zijn. Maar jij verlangt wat te vernemen over **Marco Polo,** hé ? Dat was de eerste Europeesche aardrijkskundige, die Oost-Azië doorreisde. Hij werd geboren te Venetië in 1254 en stierf er in 1323. Zijn ouders dreven handel met de Oostersche landen en 't is tijdens een reis van zijn vader Nikolaas, dat Marco geboren werd. Na... vijftien jaar afwezigheid keerde Nikolaas terug en zijn verhalen bedwelmden den jongen Marco zoo, dat hij in 1291 zijn vader vergezelde. Zij trokken dwars door de Gobiwoestijn tot in China. Hier werd Marco zeer vriendschappelijk ontvangen door Koubilaï-Khan, de groote Khan der Mongolen, die hem verschillende bedieningen toevertrouwde. Sumatra bezoekende en de Zuidelijke kuststreken van Azië (tot aan de Perzische Golf) doorkruisende, belandde hij in Perzië, vervolgens in Armenië en in Konstantinopel (nu Istamboel). In 1295 keerde hij in Venetië terug en verbluftte de inwoners met de buitengewone weelde, welke hij er ontplooide, en met de wonderbare verhalen. die zijn toehoorders fabelachtig leken ! Wat later wordt Marco Polo tijdens een zeegevecht (Venetië tegen Genua) gevangen genomen. Toen hij na twee jaar weer vrij kwam, bleek het, dat hij ook dezen tijd niet misbruikt had. Want aan zijn medegevangene Rusticiaan van Pisa, had hij het relaas van zijn reizen gedicteerd. Dit werk, dat een monument werd van de toenmalige aardrijkskunde, gaf hij eenvoudig als titel : « Het boek van Marco Polo ». Na 1298 — onze koene reiziger was nu lid van den Grooten Raad van Venetië — verliet hij zijn vaderland niet meer, waar hij ons later nog een tweede uitgave van zijn mooie reizen bezorgde, beter nog dan de vorige. Hij zal tijdens zijn reizen zeker wel met **canvas** kennis gemaakt hebben. Wat voor 'n « kerel » kan dat nu weer zijn ? vragen mij Piet Kwabbernoot en een menigte andere rakkers al vlug... Maar het is heelemaal geen « kerel », het is... een grof weefsel van hennep, dat b. v. gebruikt wordt om tapijten te weven. Wat echter die kampeeruitrusting betreft, dat gaat niet langs het clubnieuws, hoor, rakker, maar wel rechtstreeks, wanneer je wil correspondeeren en er een liefhebber komt opdagen. Wat is dan eigenlijk **clubnieuws** en wat zijn **oproepen ?** Daar gaan we direct op antwoorden. Wanneer één onzer sportclubs het wereldrecord gewichtheffen gebroken heeft of één onzer Robbedoesclubs een gala-tooneelvoorstelling geeft, is dat clubnieuws. En oproepen dan ? Indien Piet Kwabbernoot zijn limonadefleschstopjes verwisselen wil voor kraaksteenen (alles in goeden staat !, of bierkartonnetjes (vooroorlogsche)... Om kort te zijn : sportuitslagen, inrichtingen van sportprijskampen, stichtingsvergaderingen van plaatselijke clubs, enz., is clubnieuws. Alle ruilingen, enz., zijn oproepen en die plaatsen wij niet meer. Duidelijk, rakker **GERALDI** uit Destelbergen ? Dan zou je graag weten, wie de **fiets** uitvond, hé ? Eigenlijk is die maar niet zonder meer uitgevonden, want dit zoo nuttige als eenvoudige en onmisbare voertuig onderging in den loop der tijden heel wat veranderingen. De eerste vorm zal wel de velocipède geweest zijn. De ruiter moest echter beurtelings met de voeten den grond raken om zich voort te duwen. Wel plezierig als speelgoed, maar minder practisch, rakkers. Een geweldige verbetering — toch zoo eenvoudig (maar je moet er « op komen », hé ?) — was de uitvinding van de pedaal door den constructeur Ernest Michana. Nu zien we die komische tuigen ontstaan met reusachtig voorwiel (dat de pedalen bevat) en onooglijk klein achterwieltje. Maar waarom dit geweldige wiel, zullen jullie zich afvragen... Ha, hoe grooter dit wiel, hoe grooter snelheid... en het vervoermiddel werd hoe langer hoe hooger en gevaarlijker. Tot men plotseling (einde 19e eeuw) de ketting uitvond. Dat was nu « de » ontdekking ! Op korten tijd kwam men tot de « fiets », zooals wij haar nu kennen. De banden, die aanvankelijk in volle caoutchouc waren, werden in 1889 door de holle, met samengeperste lucht gevulde banden vervangen. Weten jullie ook, rakkers, dat er fietsen zonder ketting bestaan, maar waar de beweging wordt overgebracht en versterkt door een draaienden staaf aan de uiteinden van kamwielen voorzien ? Dit eenvoudige systeem viel bij de wielrijders toch niet in den smaak. Ze houden meer van hun naar willekeur vervangbaar « verzet ». Och, wat heeft men al niet verder uitgevonden : het stuur met schokbrekers, de « ballonbanden », en last not least (= op de laatste plaats maar niet het minst van belang) de veerlichte toeristenmachines in dural ? Doch we zijn nog niet aan het eind. rakkers. Wie zag er gedurende den oorlog die potsierlijke fietsen niet met 'n gewoon wiel en een armtierig klein « ersatzwieltje » ? ! Gebrek aan banden ! Verleden week belde er zelfs aan Snuffeltjes deur een heerschap, dat een fiets vast had met... zoo twee kleine wieltjes ! En vlug, rakkers ! Hij verklaarde mij met overtuiging, nooit meer een vooroorlogsche fiets te zullen berijden. De beweging regelde hij met twee kettingen. Zij wordt bij wijze van « versnellingsapparaat » in het midden op één (een dubbel) kamwieltje, van de eene op de andere ketting overgebracht. Onze mekaniekers zullen mij zeker begrijpen, niet ? Want met al die draaiende wielen voelen wij nog niet eens, dat **de aarde draait.** Hoe zou dit toch komen ? Dat ze draait ? Neen, neen ! Dat we dat niet voelen ! De meester zegt ons, dat ze met razende snelheid om haar as wentelt. En wij wandelen en ravotten rustig en lustig in 't rond ? Al gehoord, rakkers, van een dampkring, die de aarde omhult ? Welnu, al die luchtlagen draaien mee, zoodat we deze beweging niet bemerken, en alles wordt aangetrokken naar het middelpunt der aarde door de sterke zwaartekracht, zoodat we van onze planeet niet wegslingeren. Knap door O. L. Heer geregeld, hé ?

En nu gaan we voor **SUPERMAN** uit Gent 'n drietal geleerde woorden onder 't mes nemen. **Operment** komt van het Latijnsche « auripigmentum », dat is een gele verbinding van zwavel en rattenkruit (opgelet met « t ». Dit is het zeer giftige « arsenicum ».) In onze taal noemen wij het eenvoudig koningsgeel. Het dient o. a. als verfstof. **Heterodox** wil zeggen : van de oude kerkelijke leer afwijkend. We hooren er het Grieksche woordje « heteros » = « ander » in. Zoo bestaan er verschillende woorden met « hetero » als voorvoegsel, b. v. heterogeen (« geen » komt van « genos » = soort), dat ongelijksoortig wil zeggen. 't Tegenovergestelde is dan homogeen (= gelijksoortig). « Arché » = heerschappij. Wat zou « heterarchie » dan beduiden ? Heerschappij door anderen, d. w. z. vreemdenoverheersching, hetgeen dan weer synoniem is van « heteronomie » (nomos = wet) , dus « bestuur, wetgeving door anderen ». Het tegenovergestelde daarvan kennen wij allemaal. Het is « autonomie » (auto = zelf) of zelfbestuur. Deze bestuursvormen doen ons denken aan de **legitimisten,** dit zijn de aanhangers der leer, dat de vorstelijke waardigheid een erfrecht is, onafhankelijk van 's volks wil. Het woord komt van het begrip « legitiem », d. i. « wettelijk, gegrond », maar ook : « een erfelijk recht op een troon bezittend ». De aanhangers van het Fransche vorstenhuis der Bourbons, die in 1830 werden verdreven ten voordeele der d'Orleans, noemden zich legitimisten. Zoo ook de partijgangers der Stuart's — wie heeft er nog nooit van Maria Stuart gehoord ? — toen deze in 1688 van den Engelschen troon werden verdreven.

En nu een paar korte berichtjes. **KID DYNAMITE** uit Jette mag vast en zeker een voetbalclub stichten. En de mannen van Spirou mogen er ook in. Wanneer jij Snuffeltje je volledig adres bezorgt, zal hij het eens in 't clubnieuws zetten, hoor ! Er zijn ook van die rakkers, die Snuffeltje konkurrentie willen aandoen, hé, **BOBBY** uit Ledeberg en **KEN MAYNARD** uit Antwerpen ? Maar voor de rakkers vragen oplossen per brief valt natuurlijk onder onze correspondentiewet en die kennen jullie nog, hé ? Snuffeltje is eens « kurieus »... Te Hove, **JUNGLE JIM,** is nog geen plaatselijke club. je moet er zoo vlug mogelijk een stichten, hoor. Lees het clubnieuws maar eens ! Ik bedank **NELE JAN** uit St.-Agatha-Berchem hartelijk voor zijn mooie foto.

En alvorens te eindigen, ga ik Frank — hij is afwezig, hoor ! — nog vlug even « den baard afdoen » ! Ik ga jullie en **LUITENANT PUCKY** uit Wachtebeke in 't bizonder, probeeren uit te leggen, hoe het **tennisspel** eigenlijk in mekaar steekt ! Het doel van het spel is, door middel van een raket den bal zoo lang mogelijk heen en weer kaatsen, zonder dat deze buiten de lijnen terecht komt. Iets voor Piet Kwabbernoot ! De spelers zijn in twee kampen verdeeld en gescheiden door het balnet, dat het rechthoekig tennisveld (23,77 m. op 10,97 m.) in het midden verdeelt. Het lot beslist, wie het eerst den bal kaatst. Deze bal heeft 6,3 cm. à 6,5 cm. diameter en weegt 53 tot 57 gram. Hij is in rubber en met een flanellen weefsel overtrokken. Wanneer de bal buiten de lijnen gaat of het net niet passeert, begaat de speler een fout en wint zijn tegenpartij een punt. Wanneer de bal echter goed in het andere kamp terecht komt, maar hij wordt daar niet behoorlijk teruggekaatst, dan wint onze eerste speler een punt. Er bestaat nu meer dan één systeem om deze punten te schikken of het aantal punten, waarvoor men speelt, te regelen, of om de partij verder in te deelen, maar de uitleg daarvan zou te ingewikkeld worden. Daarbij, Sjarel de Zetter staat te dreigen met zijn langen, kwaden wijsvinger.

Rakkers, tot volgende week dus, en...

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN !

Jullie mederakker SNUFFELTJE.

CLUBNIEUWS

Onze rakkers gaan weeral een voetbalelftal vormen ! Waar ? ! Te Hasselt. Liefhebbers melden zich aan bij Louis Reggel, Ambachtschoolstraat 62.

Hallo, rakkers van **Hove !** Max Blockx, Nieuwstraat 52, zou jullie allemaal willen vereenigen in één machtige en talrijke club. Wie treedt er toe ?

Voetbalwedstrijden te Wachtebeke. — R. C. Kalve-W. R. S. C : 1-1 ; W. R. S. C.-R. C. Kalve : 2-1. — Keeper van Bouchaute blonk bij W. R. S. C. uit, al de anderen speelden keurig. Ook de tegenpartij leverde goed spel. Alleen haar aanvallen waren te zwak gebouwd.

Jef en Frans de Wilde uit Beringen worden verzocht, hun werkelijken naam op te geven voor het verzenden van hun lidkaart. Frans betaalde bovendien 1 fr. te weinig.





WIE VAN DE TWEE ?

Op een onbewaakt oogenblik is een onbekende op klaarlichten dag in een juwelierswinkel binnengedrongen en heeft voor een hooge waarde aan juweelen meegenomen. Flup is toevallig in de buurt. Hij heeft de overtuiging, dat de dief in een klein restaurant is gevlucht. Flup kijkt even naar binnen en ziet daar een juffrouw en een man gekleed als een Joodsch rabbijn. In een oogwenk heeft Flup den toestand overschouwd. Hij kent de schuldige. Wie is het en waarom ?

DE BLAUWE SPERWER















EN ZONDER AARZELEN BEGINT HIJ OPNIEUW ZIJN GEVAARLIJKEN TOCHT NAAR HET UITEINDE VAN DEN VLEUGEL !









(Vervolgt.)

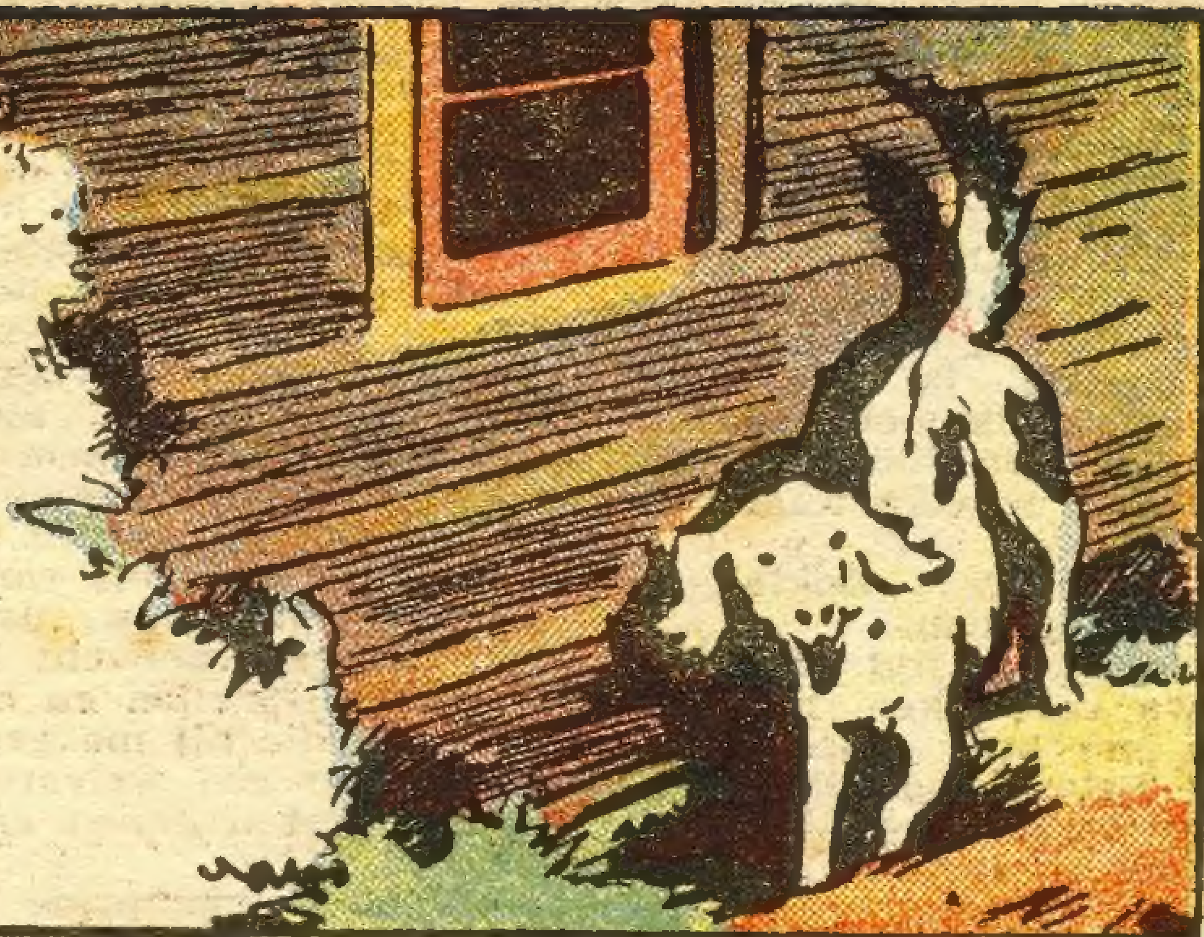
DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES

WE ZULLEN ROBBEDOES EN ZIJN RAKET EVEN AAN HUN LOT OVERLATEN OM TE ZIEN, WAT ER OP DE PLANEET ZIGOMUS GEBEURT.























Zal Roode Ruiter dan op het laatste oogenblik mislukken ? ?

(Vervolgt.) 66









Zie vervolg op de laatste bladzijde.

DE PELSJAGERS VAN DEN ARKANSAS

door G. AIMARD

De dokter keek eens naar alle kanten, wandelde dan behoedzaam de zaal rond en kwam tenslotte weer bij de gevangenen terug.

— Nu kunnen we praten, zei hij.

De geleerde was gewoonlijk zoo diep in zijn wetenschappelijke beschouwingen verslonden en hij was van nature zoo verstrooid, dat de gevangenen maar weinig vertrouwen in hem stelden.

— Wat is er van mijn nichtje geworden ? vroeg de generaal ongerust.

— Stel u gerust, ze is in veiligheid bij een woudlooper, die Edelhart heet en die voor haar den diepsten eerbied koestert.

De generaal loosde een zucht van verlichting. Dat goede nieuws schonk hem nieuwen moed.

— O, zei hij, wat geef ik er nu nog om, dat ik gevangen ben. Als mijn nichtje gered is, kan ik alle lijden verduren.

— Neen, neen, zei de dokter levendig. Integendeel, ge moet beslist morgen van hier ontvluchten.

— Waarom ?

— Luister eerst naar wat ik u te zeggen heb.

— Ik vraag niet liever.

— Uw wonden schijnen me van lichten aard toe. Ze zijn goed op weg om te genezen.

— Inderdaad.

— Voelt ge u in staat om te gaan ?

— O, ja !

— Begrijp me goed, ik bedoel om een langen weg af te leggen.

— Ik geloof van wel... als het beslist noodig is.

— He, he ! zei de neger, die tot dan toe het stilzwijgen had bewaard, ben ik soms niet sterk genoeg om mijn meester te dragen als hij niet kan gaan ?

De generaal drukte hem de hand.

— Het is waar ook, zei de dokter, dat is dus in orde. Nu komt het nog maar op de ontsnapping aan.

— Ik vraag niet liever, maar hoe ?

— Ja, dat is de kwestie, zei de geleerde, terwijl hij in zijn haar graaide. Hoe, dat weet ik ook niet. Maar wees gerust, ik zal wel een middel vinden. Welk middel, weet ik nog niet.

Er weerklonken voetstappen, de kapitein verscheen.

— Wel, vroeg hij, hoe gaat het met de zieken ?

— Niet al te best, antwoordde de dokter.

— Kom, kom ! hernam de roover, alles zal wel in orde komen. Trouwens, de generaal zal nu gauw vrij zijn. Dan kan hij zich op zijn gemak laten verplegen. Kom mee, dokter, ik hoop, dat ik u lang genoeg met uw vriend heb laten praten.

De geneesheer volgde hem zonder te antwoorden, nadat hij den generaal met een laatste gebaar tot voorzichtigheid had aangemaand.

De dag ging zonder meldenswaardige gebeurtenissen voorbij. De gevangenen wachtten met ongeduld den nacht af. Ondanks alles stelden ze toch eenig vertrouwen in den dokter en waren ze vol hoop en verwachting.

Tegen den avond verscheen de waardige geleerde. Hij kwam met een vastberaden stap de zaal binnen. Zijn gezicht straalde en in zijn hand hield hij een toorts.

— He, wat bezielt u nu, dokter ? vroeg de generaal. Ge ziet er zoo verheugd uit.

— Ik ben inderdaad blij, generaal, antwoordde de brave man glimlachend, omdat ik het middel heb gevonden om u zoowel als mij de vrijheid terug te geven.

— En welk middel ?

— Het is al ten deele uitgevoerd, antwoordde hij met een veelbeteekenend lachje.

— Wat wilt ge zeggen ?

— Deksels, het is heel eenvoudig, maar ge zult het nooit raden. Al onze bandieten slapen, wij zijn heer en meester van de grot.

— Het is mogelijk, maar als ze ontwaken...

— Wees daaromtrent gerust. Ze zullen ontgetwijfeld ontwaken, maar zeker niet voor zes uur op zijn vroegst.

— Hoe dat ?

— Omdat ikzelf hun een slaapdrankje heb toegediend. Ik heb hen met hun avondeten een flinke dosis opium laten verorberen. Ze zijn als looden massa's neergevallen en nu snorken ze als orgelpijpen.

— Ha, dat is prachtig ! riep de generaal.

— Nietwaar ? vroeg de dokter bescheiden. Te drommel, ik moest de fout toch herstellen, die ik door mijn nalatigheid heb begaan. Ik ben geen soldaat, ik ben maar een arme geneesheer, maar ik heb me van mijn eigen wapens bediend, en zooals ge ziet zijn ze bij gelegenheid wel zooveel waard als de andere.

— Ze zijn oneindig veel beter ! Dokter, ge zijt een bewonderenswaardig man.

— Kom, kom, laten we geen tijd verliezen.

— Inderdaad, laten we vertrekken, maar de kapitein, wat hebt ge met hem gedaan.

— De drommel moge weten, waar hij ergens uithangt. Hij heeft ons dezen namiddag verlaten zonder iemand iets te zeggen, maar ik meen wel te weten, waar hij zich heen heeft begeven en ik zou me sterk vergissen als we hem aanstonds niet te zien krijgen.

— Alles is dus in orde ! Vooruit dan !

De drie mannen begaven zich op weg. Ondanks het krachtdadig middel, dat de dokter had gebruikt, voelden de generaal en de neger zich niet heelemaal op hun gemak. Ze kwamen in de zaal die de bandieten tot slaapzaal diende. Deze sliepen hier en daar languit uitgestrekt.

De vluchtelingen gingen voorbij.

Toen ze aan den ingang van de grot kwamen en op het punt stonden om het vlot los te maken teneinde de rivier over te steken, zagen ze in de bleeke stralen der maan een ander vlot, waarop een vijftiental mannen hadden plaats genomen, en dat langzaam naar hun kant kwam gedreven.

De aftocht was hun afgesneden. Hoe zouden ze aan zulk een groot aantal tegenstanders weerstand kunnen bieden ?

— Wat een tegenslag, mompelde de generaal wanhopig.

— O, zei de dokter op een jammerenden toon, en dat ontvluchtingsplan heeft me zooveel hoofdbrekens gekost !

De vluchtelingen trokken zich in een rotsholte terug, teneinde niet opgemerkt te worden. Met kloppend hart wachtten ze op de ontscheping der nieuw aangekomenen, wier handelwijze hun meer en meer verdacht voorkwam.

XIII

De Prairiewet

Voor de grot, waar Edelhart verblijf hield, had men een aanzienlijk terrein effen gemaakt. De boomen waren er geveld en een honderdvijftig tot tweehonderd tenten waren er opgericht. Heel de stam van de Comanchen legerde op die plaats.

De pelsjagers, woudloopers en roode krijgers konden het goed met elkaar vinden.

Midden in dit inderhaast opgetrokken dorp, waarvan de tenten van gekleurde Bison-huiden met een zekere regelmatigheid waren opgesteld, stond een tent van grootere afmetingen dan de andere. Daar zou de raad der roodhuiden vergaderen. De tent was versierd met lange staken, waaraan scalpen hingen. Er heerschte een opgewonden stemming. De Indiaansche krijgers waren met de oorlogskleuren bestreken en droegen al hun wapens, alsof ze zich klaar maakten voor een strijd. De woudloopers hadden hun mooiste pak aangetrokken en ze hadden hun wapens met de grootste zorg gekuischt en nagekeken. De paarden stonden opgetuigd en gezadeld, gereed om bestegen te worden. Een dozijn krijgers hielden er de wacht bij.

De roodhuiden en woudloopers liepen druk heen en weer.

Eigenaardig genoeg en wat voor de Indianen iets buitengewoons is overdag, hadden de Comanchen hier en daar wachten geplaatst, die de aankomst of de nadering van elk vreemd persoon moesten signaleeren.

Kortom, alles duidde er op, dat er een buitengewone plechtigheid op komst was. Het was wel zonderling, dat Edelhart, Arendskop en Zwarte Eland afwezig waren.

Slechts Goedgeluimd hield een oogje op de voorbereidselen, terwijl hij een gesprek voerde met « Ehsis » (zon), het oude opperhoofd van de Comanchen.

De dag was aangebroken, waarop dona Luz, volgens den eisch van den rooverkapitein, moest uitgeleverd worden.

Zou de kapitein het wagen, te komen, of was zijn voorstel slechts gezwets en grootdoenerij ? Maar iedereen, die den roover kende — en het waren er velen, want bijna allen hadden onder zijn roofzucht en knevelarijen geleden — waren van het tegenovergestelde overtuigd.

Die man immers beschikte over een ontembaren moed en een stalen wil. Dit waren trouwens de eenige goede hoedanigheden, die men hem toeschreef. Als hij eenmaal een beslissing genomen had, deinsde hij voor niets terug om zijn besluit ten uitvoer te brengen. En dan, wat had hij te vreezen, als hij nog een tweede maal temidden van zijn vijanden verscheen ? Had hij den generaal niet in zijn macht ? En iedereen wist, dat hij niet zou aarzelen, den generaal, wiens leven borg stond voor het zijne, van kant te maken.

Het was ongeveer acht uur in den morgen. Een schitterende zon overstraalde het schouwspel, dat we trachtten te beschrijven.

Dona Luz verliet de grot en steunde op den arm van de moeder van Edelhart. Nô Eusebio volgde haar op den voet.

De twee vrouwen zagen er bleek en bedroefd uit. Hun trekken waren vermoeid en hun oogen rood omrand van het weenen.

Zoodra Goedgeluimd hen bemerkte, ging hij hun tegemoet en groette hen voorkomend.

— Is mijn zoon nog niet teruggekeerd ? vroeg de oude dame op een ongerusten toon.

— Nog niet, antwoordde de woudlooper, maar stel u gerust, mevrouw, hij kan alle oogenblikken aankomen.

— Mijn God ! Ik weet niet waarom, maar ik heb den indruk, dat hij door een onaangenaam voorval ver van ons wordt weerhouden.

— Neen, mevrouw, dan zou ik het weten. Toen ik hem vannacht heb verlaten om u te komen geruststellen en om de bevelen te doen uitvoeren, die hij me gegeven had, bevond hij zich nog in een welvarenden toestand. Geloof me dus, stel u gerust en vooral, heb vertrouwen.

— Helaas ! mompelde de arme vrouw, sinds twintig jaar leef ik in een voortdurenden doodsangst. Elken avond vrees ik mijn zoon den volgenden morgen niet meer terug te zien.

— Schep moed, mevrouw, zei dona Luz hartelijk en ze omhelsde haar teeder. O, ik voel het, als Edelhart op dit oogenblik eenig gevaar dreigt, dan is het, omdat hij mijn armen oom wil redden. Mijn God, voegde ze er vurig aan toe, laat hem in zijn onderneming slagen !

— Dames, weldra zal alles opgehelderd worden. Vertrouwt op mij. Gij weet, dat ik u niet wil misleiden.

— Ja, zei de oude dame, gij zijt goed. Gij bemint mijn zoon en gij zoudt hier niet zijn, als hij eenig gevaar liep.

— Ge kent me goed, mevrouw, en ik dank u voor uw welgemeende woorden. Op dit oogenblik kan ik u niets zeggen, maar ik smeek u, heb een weinig geduld. Laat het voldoende zijn, dat gij weet, dat hij alles in het werk stelt om de senorita gelukkig te maken.

— O ja ! zei de moeder. Hij is steeds zoo goed en vol toewijding.

— Daarom ook wordt hij Edelhart genoemd, mompelde het jonge meisje, terwijl een blos over haar wangen vloog.

— En niemand heeft ooit meer dien naam verdiend, senorita, zei de woudlooper met overtuiging in de stem. Wie zooals ik zoolang met hem heeft geleefd en wie hem kent, zooals ik hem ken, kan hem eerst naar waarde hoog schatten.

— Op mijn moet ik u mijn dank betuigen, Goedgeluimd, voor wat gij over mijn zoon hebt gezegd, antwoordde de oude dame en drukte de eeltige hand van den woudlooper.

— Ik zeg enkel de waarheid, mevrouw, ik ben recht voor de vuist, dat is alles. O, het zou in de prairie veel beter gaan, als alle woudloopers op hem geleken.

— Mijn God, de tijd gaat voorbij, Komt hij dan nooit ? mompelde de moeder weer en keek met een koortsachtig ongeduld rond.

— Weldra, mevrouw, zal hij komen.

— Ik wil hem het eerst zien en groeten bij zijn aankomst.

— Tot mijn spijt is dat onmogelijk.

— Uw zoon heeft me belast, u en de senorita te verzoeken, in de grot te blijven. Hij wenscht, dat ge het tooneel niet zoudt bijwonen, dat zich hier zal afspelen.

— Maar, zei dona Luz beangstigd, hoe zal ik weten, of mijn oom gered is ?

— Stel u gerust, senorita, ge zult niet lang in onzekerheid verkeeren, maar ik verzoek u, blijf hier niet langer meer en keer terug naar de grot !

— Misschien is dat nog wel het best, merkte de oude dame op. Kom, liefste, laten we gehoorzamen, zei ze glimlachend tot het jonge meisje, laten we teruggaan, aangezien mijn zoon het van ons verlangt.

Dona Luz volgde haar gewillig. Toch keek ze nog eenige malen vluchtig achterom, in de hoop, dengene te zien aankomen, dien ze beminde.

— Wat is Edelhart gelukkig, dat hij zoo'n moeder heeft, mompelde Goedgeluimd en onderdrukte een zucht.

Hij volgde de twee vrouwen met zijn oogen, totdat ze in de schaduw van de grot verdwenen waren.

Plotseling stieten de Indiaansche schildwachten een luiden kreet uit, die onmiddellijk werd herhaald door een man, die voor de raadstent had plaats genomen. (Vervolgt.)

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén







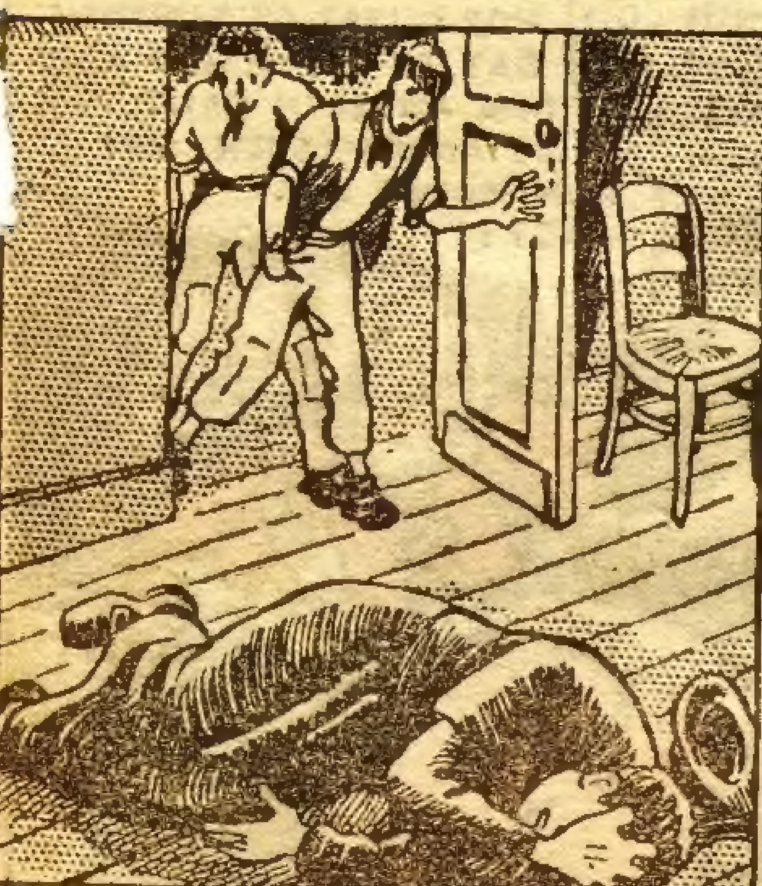








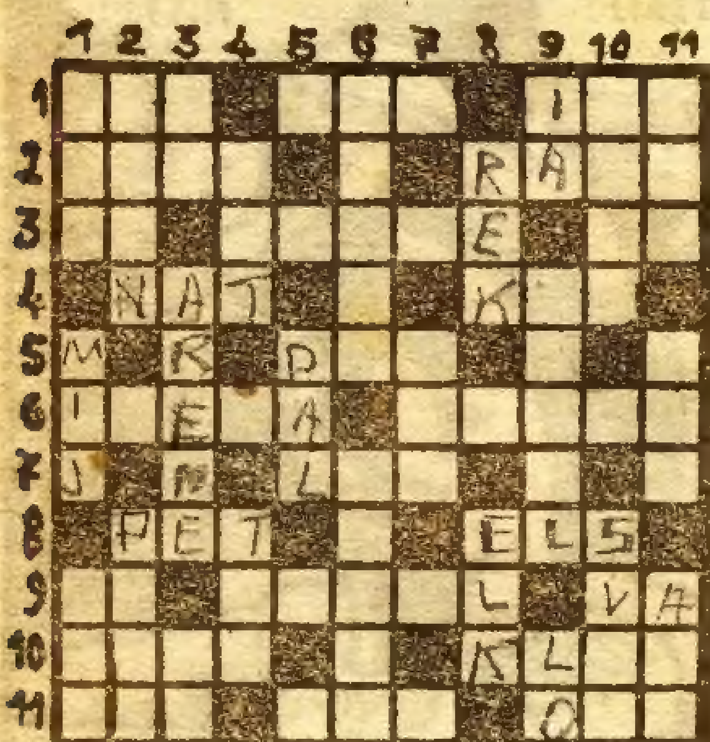








ONZE KRUISWOORDRAADSELS



KRUISWOORDRAADSEL 210.

HORIZONTAAL :

1 : Pad. - Bijl. - Kunstmatige wereldtaal. — 2 : Haven in Arabië. - Veldvrucht. — 3 : Fransch lidwoord. - Gemeente in Brabant. - Rivier in de provincie Antwerpen. — 4 : Vochtig. - Kist. — 5 : Bedekking. — 6 : Meisjesnaam. - Muziektuig. — 7 : Vod. — 8 : Hoofddeksel. - Priem. — 9 : Riviernaam. - Deel van het been. - Vader. — 10 : Groote hoeveelheid. - Voorslag van een klok. — 11 : Engelsch bier. - Landmaat. - Voorvoegsel.

VERTIKAAL :

1 : Land, dijk. - Ik. - Vrouwennaam. — 2 : Paradijs. - Lichaamsdeel. — 3 : Persoonlijk voornaamwoord. - Strijdperk. - Lange klank. — 4 : Visschersgerief. - Vruchthuid. — 5 : Vallei. — 6 : Grieksch eiland. - Scheepstuig. — 7 : Hoofd. — 8 : Houten plankje voor pijpen, sleutels, enz. - Ieder. — 9 : Roept de ezel. - Vischhaakje. - Lager Onderwijs. — 10 : Lastig insect. - Achtpootig insect. — 11 : Grootvader. - Boom. - Notarieel stuk.



	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	V	O	G	E	L		W	E	G	E	L
2	L	A		D	A	K	A	R		S	A
3	A				K	I	N				M
4	A	R		H	E	M	E	L		Z	E
5	G	E	W	I	N		N	E	V	E	L
6		K	I	R				D	O	M	
7	G	E	T	A	L		E	E	L	E	N
8	O	L		M	E	T	E	R		L	E
9	D				V	O	D				T
10	I	K		K	E	T	E	N		R	E
11	N	A	D	I	R		N	A	T	A	L

OPLOSSING VAN Nr. 209.

Vlieger Bob





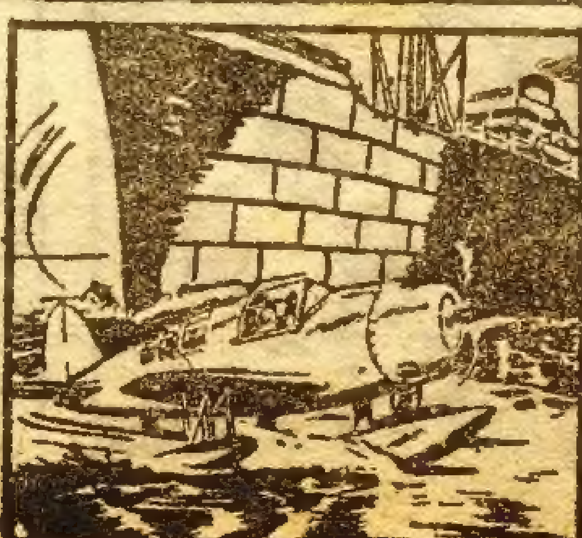








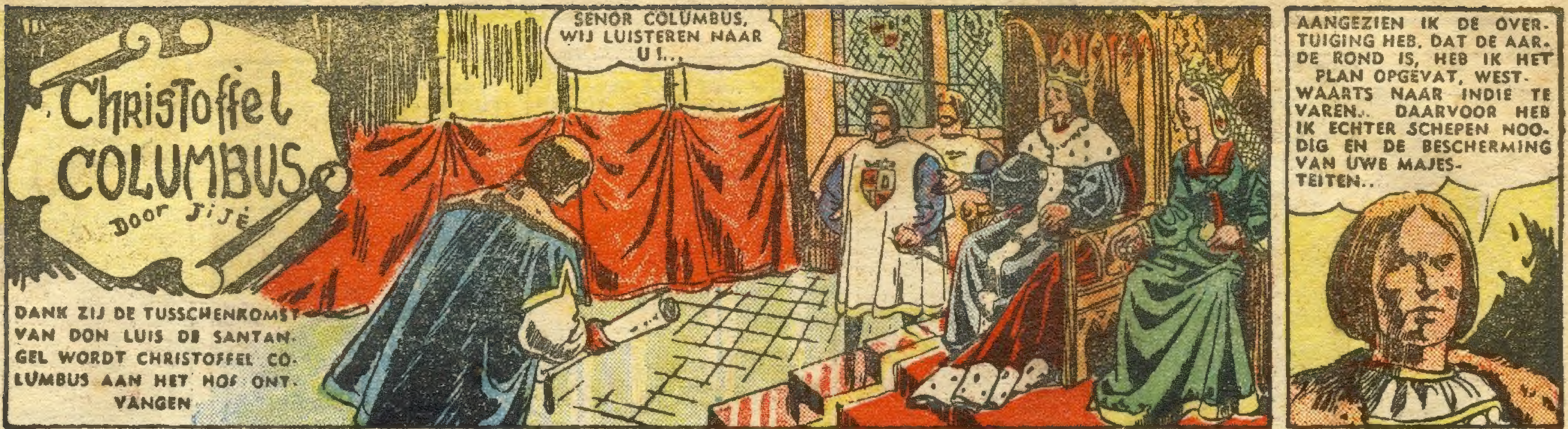












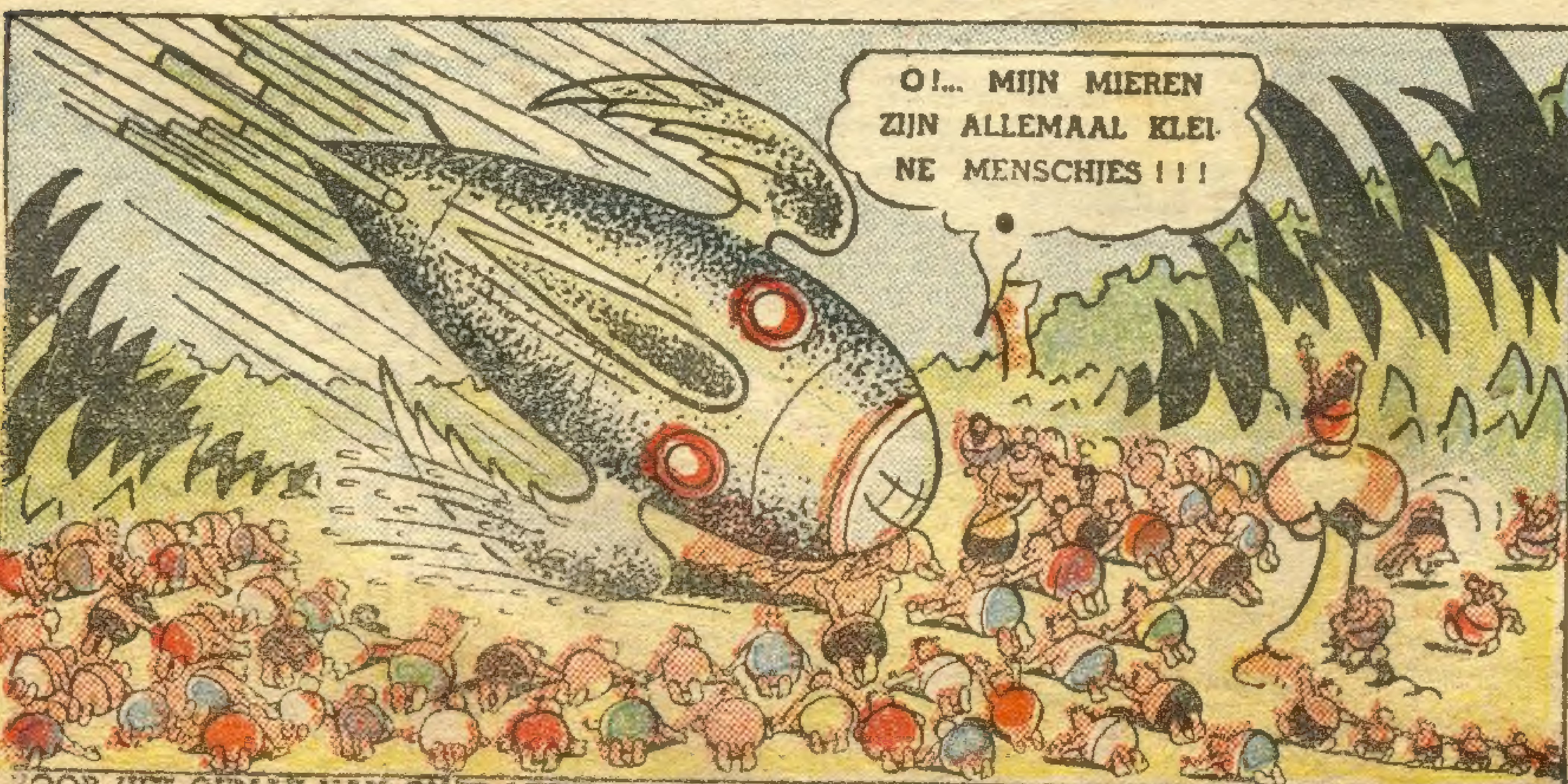








DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES (vervolg)





VOOR HET GEMAK VAN ONZE LEZERS HEEFT ROBBEDOES AL DE SAMENSPRAKEN UIT HET ZIGOMIETISCH VERTAALD.

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.